

T R E Ś Ć:

ZARZADZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 298 — z dnia 27.11.1950 r. w sprawie planów remontów obiektów majątku trwałego jednostek podległych Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości.
- Poz. 299 — z dnia 4.12.1950 r. w sprawie upoważnienia Urzędu Patentowego RP do bezpośredniego pobierania należności za wydawnictwa własne, formularze podań oraz druki.
- Poz. 300 — z dnia 5.12.1950 r. w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych na 1951 rok.
- Poz. 301 — z dnia 12.12.1950 r. w sprawie zlecenia Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej wykonywania niektórych uprawnień Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w zakresie państwowego arbitrażu gospodarczego.

Poz. 302 — z dnia 14.12.1950 r. w sprawie obniżenia kosztu obiektów projektowanych.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 303 — z dnia 2.12.1950 r. w sprawie przekazywania zakładów przemysłu materiałów budowlanych.
- Poz. 304 — z dnia 4.12.1950 r. w sprawie usprawnienia pracy Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych na szczeblu Centralnych i Naczelnych Inwestorów.
- Poz. 305 — z dnia 4.12.1950 r. w sprawie uzupełnienia i urealnienia zleceń na 1951 r.
- Poz. 306 — z dnia 12.12.1950 r. w sprawie planów zaopatrzenia materiałowego na 1951 rok.

298.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 27 listopada 1950 roku

(znak DW2-3Ł-02-1)

w sprawie planów remontów obiektów majątku trwałego jednostek podległych Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości.

W porozumieniu z Ministrem Finansów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki podległe Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości (CUDW) opracowują roczne plany remontów obiektów majątku trwałego tylko w elementach finansowych.

2. Jednostki Państwowego Przemysłu Miejsowego planują elementy finansowe zgodnie z instrukcją Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 63 w sprawie opracowania Planu Techniczno-Przemysłowo-Finansowego dla Państwowego Przemysłu Miejsowego na rok 1951 wg wzoru PM-26/F-4 i PM-32/F-10.

3. Jednostki przemysłu spółdzielczego podległe CUDW planują elementy finansowe zgodnie z instrukcją PKPG nr 64 w sprawie opracowania planu Przemysłowo-Finansowego dla przemysłu spółdzielczego na rok 1951 wg wzoru S-12.

§ 2. 1. CUDW sporządzi i prześle w terminie do dnia 15 grudnia 1950 r. do PKPG — Departament Techniki zbiorczy plan kapitalnych remontów sporządzony wg wzoru „3w” zgodnie z instrukcją PKPG nr 30 o ogólnych zasadach planowania, wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej.

2. Wzór „3w” powinien być opracowany w oparciu o elementy finansowe dotyczące kapitalnych remontów, zawarte

w planach zbiorczych Państwowego Przemysłu Miejsowego (wzór PM-26/F-4 oraz wzór PM-32/F-10) oraz w planach przemysłu spółdzielczego (wzór S-12).

3. W zakresie elementów technicznych wzór „3w” może być opracowany w oparciu o dane statystyczne lat ubiegłych.

§ 3. 1. Plany rzeczowe kapitalnych remontów sporządzane wg wzorów nr „3u” i nr „3t” (Instrukcja PKPG nr 30) opracowywać będą jednostki podległe CUDW sukcesywnie w miarę przystępowania do przeprowadzania kapitalnych remontów.

2. Jednostki planujące przesyłają opracowane plany wraz z kosztorysami do właściwych oddziałów banków finansujących.

§ 4. 1. Plany rzeczowe kapitalnych remontów, którymi objęte są kapitalne remonty o koszcie wyższym niż 30.000 zł (w nowym pieniądzu) wymagają zatwierdzenia CUDW.

2. Plany rzeczowe kapitalnych remontów, których koszt kształtuje się poniżej 30.000.— zł (w nowym pieniądzu) sporządzone przez jednostki Państwowego Przemysłu Miejsowego wymagają zatwierdzenia przez wydział przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a sporządzane przez jednostki przemysłu spółdzielczego — zatwierdzenia przez wojewódzkie oddziały central, ekspozytury, związki branżowe i związki spółdzielni rzemieślniczych — w zależności od przynależności jednostki do poszczególnych pionów organizacyjnych.

§ 5. W zakresie ogólnych zasad planowania rzeczowego, wykonywania i finansowania kapitalnych remontów obiektów majątku trwałego obowiązuje instrukcja PKPG nr 30.

§ 6. Szczegółowe przepisy dotyczące trybu i terminów sporządzenia planów kapitalnych remontów określi odrębne zarządzenie prezesa CUDW.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrzychowski

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW K. Dąbrowski.

*) Nr 26 jest ostatnim n-rem Biu letynu PKPG w roku 1950.

299.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 4 grudnia 1950 r.

(znak OP60-12-28)

w sprawie upoważnienia Urzędu Patentowego RP do bezpośredniego pobierania należności za wydawnictwa własne, formularze podań oraz druki.

W związku z § 5, ust. 5 i 6 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych, w brzmieniu zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 27.3.1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu nr 9, poz. 178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się w Urzędzie Patentowym RP stanowisko specjalnego poborcy.

§ 2. Do obowiązków specjalnego poborcy należy bezpośrednio przyjmowanie należności za nabywane przez zainteresowanych: poszczególne egzemplarze „Wiadomości Urzędu Patentowego“, wykazy roczne patentów, wzorów i znaków, opisy patentowe, udoskonaleń technicznych i usprawnień pracowniczych, formularze podań, przepisy i wskazówki techniczne oraz inne druki.

§ 3. Obowiązki specjalnego poborcy powinien pełnić kierownik administracji wydawnictw Urzędu Patentowego RP lub inny wyznaczony pracownik, jako czynności poborcze, bez prawa do otrzymywania z tego tytułu dodatkowego wynagrodzenia.

§ 4. Pobieranie należności za wyżej wyszczególnione wydawnictwa oraz formularze Urzędu Patentowego RP, o którym mowa w § 2, powinno się odbywać zgodnie z Instrukcją dla Specjalnego Poborcy w Urzędzie Patentowym RP, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego z dnia 4 grudnia 1950 r.
znak OP60-12-28

INSTRUKCJA

**dla specjalnego poborcy Urzędu Patentowego
Rzeczypospolitej Polskiej**

Część I — Przepisy ogólne

§ 1. 1. Specjalny poborca Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej zwany w dalszym ciągu „Poborcą“ działa na podstawie zarządzenia Przewodniczącego PKPG znak: OP60-12-28, z dnia 4 grudnia 1950 r. oraz niniejszej instrukcji.

2. Poborca przyjmuje drobne opłaty za poszczególne egzemplarze „Wiadomości Urzędu Patentowego“, wykazy roczne patentów, wzorów i znaków, opisy patentowe udoskonaleń technicznych i usprawnień pracowniczych, formularze podań, przepisy i wskazówki techniczne oraz inne druki.

§ 2. 1. Bezpośredni nadzór nad poborcą sprawuje kierownik rachuby Urzędu Patentowego RP.

2. Kierownik rachuby Urzędu Patentowego RP baczy w szczególności, aby poborca:

- 1) stosował się ściśle do niniejszej instrukcji zarówno przy pobieraniu opłat, jako też przy prowadzeniu rachunkowości,
- 2) przechowywał posiadane zapasy gotówki pod zamknięciem,
- 3) zabezpieczał gotówkę przed pożarem i kradzieżą.

3. W przypadku nadużyć, kradzieży, włamania i pożaru lub braku kasowego Prezes Urzędu Patentowego zarządzi natychmiastowe przeprowadzenie rewizji stanu gotówki i kwitariuszy oraz wdroży dochodzenie.

§ 3. 1. Przyjmowanie wpłat rozpoczyna się równocześnie z rozpoczęciem urzędowania, a kończy na godzinę przed zakończeniem urzędowania.

2. Wszelkie wpływy w gotówiznie powinny być przechowywane w podręcznej kasetce żelaznej. Przed zakończeniem urzędowania, po sprawdzeniu zawartości należy kasetkę umieścić wraz z blokami kwitariuszy w szafie żelaznej, znajdującej się w lokalu Urzędu Patentowego RP.

3. W kasetce nie można przechowywać pieniędzy niezarachowanych.

Część II — Przepisy szczegółowe

§ 4. 1. Do obowiązków poborcy należy:

- 1) pobieranie gotówki z tytułu opłat wymienionych w § 1, ust. 2 na podstawie pokwitowań określonych w § 7 instrukcji;
- 2) wpłacanie przynajmniej co dekadę na rachunek przychodowy Urzędu Patentowego RP w PKO otrzymanej gotówki z wyraźnym zaznaczeniem na odwrocie blankietu nadawczego, na który paragraf dochodów ma być zaliczona wpłacona gotówka. Jeżeli pobrana gotówka przekroczy kwotę 20.000.— zł, to powinna być w tym samym dniu odprowadzona na powyższy rachunek. W końcu ostatniego dnia roku należy wpłacić do PKO resztę pobranej w tym roku gotówki;
- 3) niezwłoczne zawiadomienie Prezesa Urzędu Patentowego o brakach kasowych, kradzieży itp.

2. Poborca jest odpowiedzialny za prawidłowe prowadzenie kwitariuszy, za całość pieniędzy przechowywanych w kasetce żelaznej oraz za terminowe i prawidłowe wykonywanie powierzonych mu czynności rachunkowo - kasowych.

§ 5. Kierownik rachuby Urzędu Patentowego RP i poborca obowiązani są baczyć, aby kasetka była należycie zabezpieczona i aby jej zamki znajdowały się w dobrym stanie. W razie spostrzeżenia jakiegokolwiek niedokładności Kierownik rachuby Urzędu Patentowego RP i poborca powinni poczynić natychmiast odpowiednie kroki dla usunięcia braków.

§ 6. 1. Wpłaty należy przyjmować tylko w polskiej walucie obiegowej.

2. Sposób przyjmowania i wymiany uszkodzonych oraz zatrzymywania fałszywych banknotów i monet określają obowiązujące przepisy dla kas państwowych i specjalnych poborców.

§ 7. 1. Dla potwierdzenia przyjętej opłaty poborca wypełnia przebitkowo (przez kalkę) pokwitowanie. Oryginał pokwitowania wydaje wpłacającemu, kopię pozostawia w kwitariuszu jako kasowy dowód rozliczeniowy. Wydawane wpłacającemu pokwitowanie powinno być zaopatrzone w podpis poborcy i odcisk pieczęci Urzędu Patentowego RP (wzór karty kwitariusza wraz z kopią podaje się w załączeniu).

2. Na pokwitowaniach i kopiach nie wolno dokonywać żadnych poprawek i podskrobań. Mylnie lub nieprawidłowo wystawione pokwitowanie należy unieważnić przez przekreślenie atramentem zarówno oryginału jak i kopii i umieszczenie na nich słowa „unieważnione“, pozostawiając oryginał pokwitowania w kwitariuszu przy odnośnej kopii.

3. Po zakończeniu każdodziennych operacji kasowych wyprowadza się na kopii ostatniego wydanego w tym dniu pokwitowania w rubryce „ogółem na dzień“ sumę dzienną pobranych wpłat i w rubryce ostatniej „razem za dni od ostatniej wpłaty do PKO“ sumę wszystkich kwot pobranych w tych dniach a nieodprowadzonych jeszcze do PKO. Suma ta powinna być zgodna ze stanem gotówki w kasetce.

4. Otrzymane przez poborcę przy wpłaceniu gotówki do PKO „potwierdzenie dla wpłacającego“ dołącza się (podkleja) w sposób trwały do kopii ostatniego pokwitowania, na której została wyprowadzona suma podlegająca wpłacie do PKO.

§ 8. 1. Blok kwitariusza zawiera 100 pokwitowań i 100 kopii; każde pokwitowanie i jego kopia otrzymują w miarę wypełniania kolejny numer porządkowy. Numerację rozpoczyna się z początkiem każdego roku od numeru 1 i prowadzi bieżąco do końca tegoż roku. Każdy arkusz kwitariusza składa się z 5 kwitów oraz takiej samej ilości kopii.

2. Zużyte bloki kwitariuszy należy przekazywać Kierownikowi Rachuby Urzędu do sprawdzenia i przechowania.

Część III — Przepisy końcowe

§ 9. Kierownik rachuby prowadzi ewidencję wydanych poborcą kwitariuszy w sposób przewidziany przepisami o postępowaniu z drukami ścisłego zarachowania oraz przeprowadza doraźne kontrole rachunkowo - kasowe.

1 załącznik:

Wzór karty kwitariusza wraz z kopią.

Pokwitowanie nr .....

Dnia ..... 195... r. przyjęto
od .....
słownie złotych .....
za druki

Podpis

Poborca Urzędu Patentowego

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma złotych
R a z e m			

Odcisk pieczęci
Urzędu Patentowego

Pokwitowanie nr .....

Dnia ..... 195... r. przyjęto
od .....
słownie złotych .....
za druki

Podpis

Poborca Urzędu Patentowego

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma złotych
R a z e m			

Odcisk pieczęci
Urzędu Patentowego

Pokwitowanie nr .....

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma złotych
R a z e m			

Pokwitowanie nr .....

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma złotych
R a z e m			

Pokwitowanie nr .....

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma złotych
R a z e m			

Wzór kopii

Kopia pokwitowania nr .....

Dnia ..... 195..... r. przyjęto
 od ..... słownie
 złotych .....
 za druki

podpis

Poborca Urzędu Patentowego

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma zł	W p ł a c o n o	
				Ogółem za dzień zł	Razem za dni do ostatniej wpłaty do PKO złotych
R a z e m					

Kopia pokwitowania nr .....

Dnia ..... 195..... r. przyjęto
 od ..... słownie
 złotych .....
 za druki

podpis

Poborca Urzędu Patentowego

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma zł	W p ł a c o n o	
				Ogółem za dzień zł	Razem za dni do ostatniej wpłaty do PKO złotych
R a z e m					

Kopia pokwitowania nr .....

Dnia ..... 195..... r. przyjęto
 od ..... słownie
 złotych .....
 za druki

podpis

Poborca Urzędu Patentowego

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma zł	W p ł a c o n o	
				Ogółem za dzień zł	Razem za dni do ostatniej wpłaty do PKO złotych
R a z e m					

Kopia pokwitowania nr .....

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma zł	W p ł a c o n o	
				Ogółem za dzień zł	Razem za dni do ostatniej wpłaty do PKO złotych
R a z e m					

Kopia pokwitowania nr .....

Rodzaj druków	Ilość	Cena jedn.	Suma zł	W p ł a c o n o	
				Ogółem za dzień zł	Razem za dni do ostatniej wpłaty do PKO złotych
R a z e m					

300.

**ZARZADZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 5 grudnia 1950 r.
(znak CE 2A-01-7)

**w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych
na 1951 rok.**

§ 1. Ustala się z ważnością od dnia 1 stycznia 1951 roku rabaty (marże) detaliczne w wysokości określonej w załączniku do niniejszego zarządzenia (wykaz rabatów detalicznych nr 1).

Załącznik:
wykaz rabatów

§ 2. Rabaty (marże), o których mowa w § 1 przysługują:
1) wszystkim jednostkom handlowym gospodarki uspołecznionej przy sprzedaży detalicznej bez względu na źródło pochodzenia towaru;

2) jednostkom handlu prywatnego przy sprzedaży detalicznej towarów produkowanych przez przedsiębiorstwa uspołecznione oraz towarów pochodzących z importu.

§ 3. Zabrania się — o ile przepisy specjalne, wydane po dniu 5 grudnia 1950 r. nie będą stanowiły inaczej — udzielenia i pobierania w jakiegokolwiek formie — w zakresie obrotów, wymienionych w § 2 — rabatów (marż) detalicznych, wyższych od ustalonych niniejszym zarządzeniem.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego
PKPG z dnia 5 grudnia 1950 r. znak CE2A-01-7

WYKAZ RABATÓW DETALICZNYCH NR 1 NA ROK 1951

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	U w a g i
1	2	3	4	5
1	Wyroby kamionkowe	Centrala Handlowa Ceramiki	15%	
2	Porcelit stołowy i galanteryjny			
3	Fajans stołowy i galanteryjny			
4	Wyroby porcelanowe			
5	Wyroby szklane			
	a) szkło do opakowań			
	b) szkło apteczne			
	c) szkło perfumeryjne			
	d) szkło oświetleniowe			
	elektryczne			
	naftowe			
	gazowe			
6	Szkło stołowe i galanteryjne			
	a) szkło i galanteria prasowana			
	b) szkło i galanteria dmuchana zdobione i niezdobione			
	c) lustra i lusterka			
	d) wyroby kryształowe			
1	Meble biurowe	Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego	8%	
2	Meble stolarskie [pojedyncze]			
3	Meble szkolne			
4	Komplety mieszkaniowe			
5	Gabinety			
6	Pokoje kombinowane			
7	Pokoje stołowe			
8	Pokoje sypialne			
9	Komplety kuchenne			
10	Komplety przedpokojowe			
11	Meble gięte			
12	Meble tapicerskie			
13	Wyroby bednarskie			
14	Sklejka			
15	Galanteria drzewna, zabawki, przybory szewskie		15%	

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	U w a g i		
1	2	3	4	5		
1	Skóry twarde	Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego	6%			
2	Skóry miękkie					
3	Obuwie					
4	a) męskie wykonane ręcznie b) męskie wykonane mechan. c) damskie wykonane ręcznie d) damskie wykonane mechan. e) chłopięce f) dziecięce g) gumowe					
4	Artykuły rymarskie					
5	Galanteria		10%			
a)	teczki					
b)	torby damskie					
c)	torby gospodarcze					
d)	walizki					
e)	portfele, portmonetki					
f)	rękawiczki męskie damskie dziecinne					
g)	różne					
6	Artykuły futrzarskie					
a)	skóry		10%			
b)	błamy					
c)	kożuchy					
1	Papiery pakowe	Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego	15%			
2	Bibuły					
3	Pergaminy					
4	Kartony					
5	Bibułki					
6	Papiery piśmienne					
7	Tekstury					
8	Papiery uszlachetnione					
9	Kartonaże i opakowania					
10	Torebki, worki, sznurek					
11	Przetwory różne					
12	Materiały piśmienne					
13	Materiały chemiczne					
a)	kreda					
b)	kleje biurowe					
c)	atramenty					

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	U w a g i
1	2	3	4	5
14 15 16 17	d) tusze e) kredki f) ołówki g) plastelina h) taśmy do maszyna i) kalki j) matryce Przybory rysunkowe i kreślarskie Przybory biurowe i szkolne Przybory różne Tomofan	Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego c. d.	15%	
1 2 3 4 5	Wyroby blaszane a) emaliowane b) aluminiowe c) ocynkowane d) lakierowane e) wyroby z blachy stalowej szlifowane f) wyroby blaszane druciane g) sprzęt mleczarski ocynowany h) nakrycia stołowe i) wyroby nożownicze j) wyroby blaszane różne Odlewy a) artykuły sanitarne b) artykuły kanalizacyjne c) rury i kształtki wodociągowe d) łączniki do rur i wyroby żeliwne e) armatura sieci domowej f) artykuły gospodarstwa domowego g) odlewy piecowe h) kuchenki i piece Odlewy różne a) odważniki żeliwne b) artykuły c) smarownice Staaffera d) inne Śruby, nity, części kute, okucia budowlane Gwoździe, druty czarne, narzędzia Narzędzia a) do obróbki mech. drzewa b) do obróbki ręcznej drzewa	Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego	12%	

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	U w a g i
1	2	3	4	5
6	c) narzędzia tnące do obróbki metali d) pomoce warsztatowe e) narzędzia rzemieślnicze Maszyny i narzędzia rolnicze Meble stalowe i galanteria metalowa Wyroby precyzyjno-optyczne a) optyka oftalmiczna b) szkło optyczne c) soczewki, pryzmaty, optyka goła d) aparaty, przyrządy i części optyczne e) zegary f) areometry g) manometry h) kurki i) termometry i barometry j) stoły kreślarskie k) różne	Centr. Handl. Przem. Metalowego c. d.	12 %	
9	Szkło laboratoryjne „ oświetleniowe		15 %	
I	Tkaniny bawełniane 1 Tkaniny surowe 2 Cajgi, drelichy, welwety 3 Fartuchowe i sukienkowe 4 Koszulowe 5 Bielizna stołowa 6 Ręczniki 7 Bieliźniane 8 Flanele 9 Ręczniki frotte i inne frotte 10 Zasłonowe dekoracyjne 11 Chustki na głowę 12 Chustki do nosa 13 Koce, kołdry, pledy, chustki do okrycia 14 Materacowe, markizowe itp. 15 Podszewki 16 Nici bawełniane	Centrala Tekstylna	6 %	
II	Tkaniny wełniane 1 Mundurowe 2 Płaszczowe-mundurowe 3 Tkaniny ubraniowe 4 „ płaszczowe męskie 5 „ sukienkowe 6 „ kostiumowe		6 %	

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	U w a g i
1	2	3	4	5
	7 Tkaniny płaszczowe damskie 8 Koce, pledy, derki, 9 Chustki, szale 10 Tkaniny specjalne, filc, wata 11 Włóczka surowa III Wyroby jedwabniczo-galanteryjne 1 Koszule męskie i damskie 2 Piżamowe 3 Podszewkowe 4 Bluzkowe 5 Sukienkowe gładkie 6 Żakardowe 7 Szlafrokowe 8 Gorsetowe, deseniowe i żakardowe 9 Adamaszki 10 Krawatowe 11 Parasolkowe 12 Szale, szaliki, apaszki 13 Plusze odzieżowe 14 Plusze i tkaniny odzieżowe 15 Plusze i tkaniny meblowe 16 Plusze i tkaniny dekorac. 17 Kapy, narzuty, makatki, pledy 18 Dywany 19 Chodniki 20 Taśmy tapicerskie 21 Firanki i koronki 22 Nici	Centrala Tekstylna c. d.	6%	
IV	Pasmanteria 1 Wstążki rypsowe i taftowe 2 Wstążki kapeluszowe 3 Gurty 4 Ramiączka 5 Taśma gorsetowa 6 „ sznurowadłowa 7 „ konfekcyjna 8 Aksamitki 9 Taśma ekspresowa 10 Taśma do bielizny damskiej 11 Taśma do bielizny męskiej 12 Sznur gorsetowy 13 Taśma pleciona jedwabna 14 Taśma pleciona bawełniana 15 Lica jedwabna 16 Sutasz 17 Taśma ozdobna 18 Sznur dekoracyjny 19 Guma podwiązkowa a) męska b) damska		20%	

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	U w a g i
I	2	3	4	5
	20 Guma do wciągania 21 Taśma dywanowa 22 Taśma brzegowa 23 Gumy szelkowe 24 Gumy kapeluszowe 25 Taśmy spodniowe 26 Taśmy introligatorskie	Centrala Tekstylna • c. d.	20%	
V	Len 1 Płótno pościelowe 2 „ ręcznikowe i ścierkowe 3 Tkaniny obrusowe 4 Tkaniny surowe 5 Szywniki krawieckie 6 Tkaniny ubraniowe i sukniowe 7 Tkaniny opakunkowe 8 Tkaniny workowe i siennikowe 9 Tkaniny różne 10 Taśmy 11 Szpagaty, postronki, liny 12 Tkaniny techniczne: a) jutowe b) workowe c) krawieckie d) opakunkowe 13 Tkaniny powlekane 14 Nici		6%	
	15 Tkaniny i wyroby papierowe tkane 16 Sznurek papierowy		15%	
I	Wyroby konfekcyjne i kapelusznicze 1 Odzież służbowa 2 Odzież zawodowa ochronna 3 Odzież męska 4 Odzież damska 5 Odzież chłopięca 6 Odzież dziewczęca 7 Odzież dziecięca 8 Bielizna pościelowa 9 Czapki i chustki na głowę 10 Ubrania sportowe 11 Różne 12 Kapelusze	Centrala Odzieżowa	6%	
II	Wyroby dziewiarsko-pończosznicze 1 Bielizna męska 2 Bielizna damska		6%	

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	U w a g i
1	2	3	4	5
	3 Bielizna dziewczęca 4 Bielizna chłopięca 5 Bielizna dziecięca 6 Piżamy 7 Szlafroki 8 Bielizna niemowlęca 9 Pulowery męskie 10 „ damskie 11 „ dziecięce 12 Bluzki 13 Spódniczki 14 Koszulki gimnastyczne 15 Kostiumy kąpielowe 16 Kostiumy gimnastyczne 17 Ubranie treningowe 18 Szale, chustki 19 Rękawiczki 20 Nauszniki 21 Owijacze 22 Getry piłkarskie 23 Potniki 24 Pończochy 25 Berety 26 Włolina	Centrala Odzieżowa c. d.	6 %	
III	Guziki i artykuły pokrewne 1 Guziki różne 2 Grzebienie 3 Zamki błyskawiczne 4 Klamry ubraniowe 5 Sprzączki krawieckie, szewskie i rymarskie 6 Emblematy 7 Oczka szewskie, uszka druciane, strzemionka		20 %	
1 2 3 4 5 6 7 8	Żarówki Grzejnictwo elektryczne domowe Materiały izolacyjne Świeczniki ozdobne i stołowe nocne, ży- randole oraz lampy warsztatowe Baterie, ogniwa, akumulatory i części do nich Odbiorniki radiowe, wzmacniacze, patefony Części radiowe, lampy, prostowniki Latarki ręczne, reflektory, sprzęd samocho- dowy	Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego	12 %	

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	U w a g i
1	2	3	4	5
9	Aparatura zabezpieczająca oświetlenie, wyłączniki, bezpieczniki, przełączniki, sieciowe przyciski	Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego c. d.	12 %	
10	Sprzęt słaboprądowy, oprawki			
11	Izolatory porcelanowe			
12	Zegary elektryczne			
13	Szkło oświetleniowe		15 %	
I	Kosmetyka i higiena	Centrala Zbytu Tłuszczowego	15 %	
	Perfumy, wody kolońskie, kwiatowe, toaletowe, pomadki do ust, szampony, pudry luksusowe, lakiery do paznokci, szminki, tusze, kremy, luksusowe mydła toaletowe, do golenia, pudry higieniczne, kremy higieniczne, środki do czyszczenia zębów			
II	Artykuły domowego użytku		12 %	
	Mydło półtoaletowe, mydło szare tekstylne, świece			
	Proszek do prania, mydło do prania			
	Proszki do zmiękczenia, szorowania			
	Płynny do metali			
	Pasta do podłóg Pasta do obuwia			
I	Chemikalia organiczne, nieorganiczne, węglowodory	Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego		
	stałe		12 %	
	płynne		18 %	
II	Odczynniki chemiczne		12 %	
III	Środki ochrony roślin		20 %	
IV	Barwniki		8 %	
V	Tworzywa sztuczne		8 %	
VI	Emalie, farby, lakiery		10 %	
VII	Farby suche, chemiczne i ziemne		15 %	
VIII	Artykuły gumowe		10 %	
IX	Kleje zwierzęce i roślinne		12 %	
X	Sprzęt spawalniczy		10 %	
XI	Artykuły foto-chemiczne	15 %		
XII	Artykuły pirotechniczne	15 %		

301.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 12 grudnia 1950 r.

(znak OP12-10-12)

w sprawie zlecenia Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej wykonywania niektórych uprawnień Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w zakresie państwowego arbitrażu gospodarczego.

Na podstawie § 87 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1950 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz.U.R.P. nr 53, poz. 484) zarządza się, co następuje:

Zleca się Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej wykonywanie uprawnień Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wynikających z art. 31 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz.U.R.P. nr 46, poz. 340) w stosunku do prawomocnych orzeczeń okręgowych komisji arbitrażowych kończących postępowanie w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przewyższa zł 5.000.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

302.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 14 grudnia 1950 r.

(znak BUOF-12-63)

w sprawie obniżenia kosztu obiektów projektowanych.

W celu zlikwidowania znacznych przerostów w projektach i kosztorysach poważnie wpływających na podrożenie budownictwa, a w szczególności w celu uzyskania obniżenia kosztu budów, realizowanych w ramach planu inwestycyjnego 1951 roku, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Projekty i kosztorysy opracowane uprzednio, a dotyczące obiektów, których budowa jest rozpoczynana lub kontynuowana w 1951 r. należy zrewidować zgodnie z postulatami oszczędnościowymi podanymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 253 z dnia 18 września 1950 r. znak BUOF-12-40 w sprawie zasad oszczędnego projektowania (Biuletyn PKPG nr 21, poz. 230).

2. W projektach i kosztorysach, będących w toku opracowania należy zrewidować w sposób podany w ust. 1 już sporządzone i przekazane inwestorowi przez biuro projektów: stadia dokumentacji technicznej.

§ 2. 1. Rewizji dokumentacji technicznej, o której mowa w § 1, dokonuje zainteresowany inwestor z udziałem przedstawiciela biura projektów, a w przypadku rozpoczęcia robót również z udziałem przedstawiciela przedsiębiorstwa, wykonującego budowę.

2. W protokole rewizji stwierdza się wysokość uzyskanego obniżenia kosztu budowy z podaniem rzeczowych elementów oszczędności w zakresie całej budowy oraz części budowy realizowanej w 1951 r.

3. Zasadnicze zmiany, wynikłe z rewizji (ust. 1) należy uzgodnić z władzą nadrzędną inwestora, która uprzednio zatwierdzała dane stadium dokumentacji technicznej.

4. Ewentualnymi przeróbkami, będącymi konsekwencją powyższej rewizji należy obciążyć biura projektów, opracowujące daną dokumentację, drogą dodatkowego zlecenia.

§ 3. 1. W rezultacie rewizji istniejących projektów należy nie zmieniając wielkości produkcji lub usług projektowanego obiektu, wprowadzić rzeczowe oszczędności, dające w efekcie obniżenie kosztu budów inwestycyjnych co najmniej o 3% w budownictwie mieszkaniowym oraz co najmniej o 5% w budownictwie przemysłowym i innym niemieszkaniowym.

§ 4. 1. Rewizji projektów i kosztorysów nie doręczonych inwestorom dokonuje Rada Techniczna biura projektów z udziałem inwestora.

2. W protokole rewizji stwierdza się wysokość uzyskanego obniżenia kosztu budowy z podaniem rzeczowych elementów oszczędności w zakresie całej budowy i części budowy, realizowanej w 1951 r.

3. Zasadnicze zmiany, wynikłe z rewizji i zmieniające ustalenie poprzedniego stadium należy uzgodnić z inwestorem, który poprzednie stadium dokumentacji technicznej zatwierdził.

4. Koszt przeróbek gotowych stadiów obciąża inwestora.

§ 5. Właściwe Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych analizują przedstawianą przez biura projektów nowoopracowaną dokumentację techniczną również pod względem obniżenia kosztu budowy projektowanego obiektu, podając w protokole posiedzenia wysokość uzyskanej oszczędności.

§ 6. 1. Koszt budów realizowanych według nowoopracowanych projektów, powinien być co najmniej o 3% w budownictwie mieszkaniowym i co najmniej o 5% w budownictwie przemysłowym i innym niemieszkaniowym niższy od kosztu analogicznych budów realizowanych w 1950 r.

2. Określone w ust. 1. obniżenie kosztu budów w zakresie planu inwestycyjnego 1951 r. powinno nastąpić od kwot, ustalonych w tym planie.

§ 7. 1. Rewizja już opracowanej dokumentacji technicznej oraz opracowanie nowych projektów i kosztorysów powinny być oparte przede wszystkim na normatywach technicznych projektowania, opracowanych lub zrewidowanych zgodnie z postulatami oszczędnościowymi oraz na ramowych wytycznych zawartych w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG z 18 września 1950 r. jak również na podstawie ustalonych przez poszczególne resorty wytycznych szczegółowych.

2. Do czasu opracowania i zatwierdzenia normatywów technicznych projektowania należy stosować wskaźniki techniczno-ekonomiczne, wynikające z analizy:

- 1) najbardziej produkcyjnych rozwiązań istniejących zakładów, budynków lub budowli,
- 2) najbardziej ekonomicznych własnych rozwiązań projektowych,
- 3) projektów importowych, w pierwszym rzędzie z ZSRR,
- 4) danych nowoczesnej literatury.

§ 8. 1. Określony w §§ 3 i 6 stopień obniżenia kosztu budów może dla konkretnych obiektów różnić się od ustalonej minimalnej wysokości.

2. Minimalne wysokości oszczędności obowiązują w resortach przemysłowych i komunikacji — poszczególnych inwestorów naczelných, w pozostałych zaś resortach — inwestorów centralnych.

§ 9. 1. W celu uzyskania możliwości porównania wysokości oszczędności należy w każdym kosztorysie podać:

- 1) na podstawie jakich cenników akordowych lub norm akordowych opracowano koszty robocizny;
- 2) na podstawie jakich cenników materiałowych opracowano koszty materiałów;

3) na jakiej bazie opracowano koszty ogólne; zaznaczając we wszystkich tych przypadkach okres ważności powyższych cenników i innych materiałów wyjściowych.

2. W celu uzyskania możliwości porównania wysokości oszczędności należy oszczędność podawać w odniesieniu do cen, w których został opracowany plan inwestycyjny na 1951 r. tzn. do cen z marca 1950 r.

§ 10. Wysokość oszczędności określona w §§ 3, 6 i 8 nie uwzględnia ewentualnego obniżenia cen materiałów. Obniżenie kosztu budowy z tego tytułu należy podać oddzielnie.

§ 11. Dokumentację techniczną importowaną należy również analizować i rewidować odpowiednio do ustaleń § 7, przy czym zadania oszczędnościowe w tym przypadku ustala się indywidualnie.

§ 12. 1. Rewizję projektów i kosztorysów dla budów realizowanych w I półroczu 1951 r. należy zakończyć do 31.1.1951 r. W pierwszym rzędzie należy przeprowadzić rewizję projektów robót realizowanych w styczniu 1951 r.

2. Rewizję projektów i kosztorysów budów realizowanych w II półroczu należy zakończyć do 1.3.1951 r.

3. Dokonywanie poprawek w projektach, o których mowa w §§ 2 i 4 nie może wpłynąć na opóźnienie dostarczenia przez biura projektów pozostałej dokumentacji technicznej dla potrzeb pierwszego półroczu 1951 r.

§ 13. 1. Inwestorzy bezpośredni obowiązani są równocześnie z dokumentacją dostarczać bankowi finansującemu inwestycje kopie protokołów, stwierdzających wykonanie zadań oszczędnościowych.

2. W przypadku stwierdzenia przez bank finansujący inwestycje faktu nieprzeprowadzenia przez inwestora lub biuro projektów rewizji dokumentacji technicznej i nieuzyskania w rezultacie tej rewizji oszczędności — Bank Inwestycyjny powinien powiadomić o powyższym właściwe ministerstwo i PKPG — Departament Budownictwa.

§ 14. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 14 grudnia 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrzychowski

303.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ORGANIZACYJNO - PRAWNY

z dnia 2 grudnia 1950 r.

(znak OP 1-43-50)

w sprawie przekazywania zakładów przemysłu materiałów budowlanych.

W związku z ustaleniem przez Przewodniczącego PKPG w porozumieniu z właściwymi ministrami list zakładów przemysłu materiałów budowlanych, które zgodnie z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 21 października 1950 r. (Monitor Polski nr A-121 poz. 1488) mają być przekazane Ministrom: Przemysłu Lekkiego, Budownictwa i Komunikacji oraz właściwym radom narodowym, wyjaśnia się, co następuje:

1) przekazywanie zakładów pomiędzy resortami ministerialnymi powinno być dokonywane w trybie przewidzianym uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski nr A-47 poz. 532);

2) o ile chodzi o zakłady podlegające przekazaniu przez resorty ministerialne radom narodowym, należy wydać przedsiębiorstwu państwowemu podporządkowanemu ministerstwu przekazującemu polecenie dokonania przekazania tych zakładów właściwym radom narodowym. W poleceniach tych należy zaznaczyć, że datę sporządzenia protokołu

zdawczo - odbiorczego powinien przekazujący ustalić z przejmującą radą narodową oraz zamieścić wyjaśnienie, że koszty przekazania pokrywa przejmujący.

Odpisy wymienionych poleceń należy przesać Prezesowi Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW), który wyda odpowiednie dyspozycje w sprawie przejścia tych zakładów przez radę narodową.

Przy przekazywaniu zakładów radom narodowym należy stosować postanowienia § 4 — 11 cyt. wyżej uchwały Prezydium KERM z dnia 5 kwietnia 1950 r.;

3) przekazywanie zakładów przez spółdzielnie należące do Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ przedsiębiorstw państwowym podległym ministrom powinno być dokonywane z zachowaniem postanowień uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części oraz przedmiotów majątku trwałego pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi a jednostkami spółdzielczymi (Monitor Polski nr A - 78 poz. 911).

4) O ile chodzi o przekazywanie zakładów przez spółdzielnie wymienione w pktcie 3) radom narodowym, Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ powinna wydać należącym do niej spółdzielniom polecenie przekazania zakładów właściwym radom narodowym. W poleceniach tych należy zaznaczyć, że datę sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego powinien ustalić przekazujący z przejmującą radą narodową oraz zamieścić wyjaśnienie, że koszty przekazania pokrywa przejmujący.

Odpis polecenia należy przesać Prezesowi CUDW, który wyda odpowiednie dyspozycje w sprawie przejścia tych zakładów przez radę narodową.

Przy przekazywaniu wymienionych w tym pktcie zakładów radom narodowym należy stosować się do postanowień cyt. uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. z tym, że zbędne jest wydawanie zarządzeń określonych w § 13 tej uchwały.

Postanowienia zawarte w pktcie 2) należy stosować do czasu wydania uchwały Rady Ministrów przewidzianej w art. 42 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. nr 14, poz. 130).

DYREKTOR DEPARTAMENTU

ORGANIZACYJNO-PRAWNEGO

Mgr Zb. Rzepka

304.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DYREKTOR GENERALNY
II ZESPOŁU DEPARTAMENTÓW

z dnia 4 grudnia 1950 r.

(znak BU/KO/OG/345/50)

w sprawie usprawnienia pracy Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych na szczeblu Centralnych i Naczelnych Inwestorów.

W wyniku dokonanej przez Departament Budownictwa PKPG kontroli trybu i jakości prac KOPI na szczeblach Centralnych i Naczelnych Inwestorów stwierdzono, co następuje:

1) Nie wszystkie Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) przestrzegają szybkiego i terminowego załatwiania spraw wpływających na rozpatrzenie do KOPI. Z tego powodu ma miejsce częste zatrzymanie prawidłowego biegu prac inwestycyjnych. Posiedzenia KOPI na szczeblu niektórych Inwestorów Centralnych i Naczelnych odbywają się nieregularnie, sporadycznie i bez z góry opracowanego planu.

2) Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych nie kładą dostatecznego nacisku na to, ażeby przedkładana KOPI dokumentacja techniczna zestawiona była wg zasad podanych w instrukcji nr 20 lub uzgodnionych z PKPG uzupełnień, zmian lub usproszczeń. Zdarzają się przypadki, że w rozpatrywanych założeniach projektów brak jest:

- a) ściśle sprecyzowanej zdolności produkcyjnej, względnie usługowej zakładu lub budowy, lokalizacji budowy,
- b) ekonomicznego uzasadnienia potrzeby budowy,
- c) wstępnych danych o kosztach budowy,
- d) terminów budowy i terminów sporządzania dokumentacji technicznej,
- e) orientacyjnych porównawczych wskaźników techniczno-ekonomicznych

Na posiedzeniach KOPI stosuje się często fragmentaryczne rozpatrywanie dokumentacji technicznej, tylko w zakresie pewnej części inwestycji bądź w zakresie tylko określonego odcinka czasu.

3) Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych często zbyt pobieżnie kontrolują przedkładaną dokumentację, co prowadzi do akceptacji niedostatecznie opracowanej dokumentacji.

4) Instrukcja nr 20, ustalająca zasady sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej, przewiduje w § 25 możliwość stosowania uproszczonej dokumentacji technicznej dla budów o mniejszym zakresie lub mniejszym znaczeniu. W tymże paragrafie podano, że zakres uproszczeń ustala zarządzenie odpowiednich ministrów, wydane w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG. Ustalenie powyższe powtarza instrukcja Nr 23 (§5). Mimo powyższych ustaleń Ministerstwa na ogół nie występują z wnioskami o uproszczenie dokumentacji technicznej, utrudniając pracę nad sporządzeniem projektów.

5) Zostały stwierdzone fakty wypaczania instrukcji nr 20. Szereg opracowań projektowych, a szczególnie szereg założeń projektów jest opracowywanych w sposób zbyt obszerny i rozwlekły, co prowadzi do niepotrzebnego rozszerzenia zakresu założeń w sytuacji, gdy żąda się, by założenia projektów były opracowane zwięźle, krótko i wstępnie, bez zbędnych detaluujących szczegółów.

Przykłady wadliwej pracy KOPI:

1. KOPI Naczelnego Inwestora zatwierdziło założenia projektu w stanie niekompletnym (brak lokalizacji i programu użytkowego) i przesało do KOPI ministerstwa.

2. W założeniach projektu nie był sprecyzowany program produkcyjny zakładu.

3. Na posiedzeniu KOPI Centr. Inwestora rozpatrywany był projekt wstępny bez wstępnego zestawienia kosztorysowo - finansowego i bez wstępnego harmonogramu.

4. W projekcie wstępnym nie przeanalizowane były bazy surowcowe.

5. W projekcie wstępnym nie stosowane były wskaźniki techniczno - ekonomiczne przodujących zakładów przemysłowych danej branży, przez co koszt projektowanego zakładu wyszedł przesadnie duży.

6. Zestawienia kosztorysowo - finansowe w projekcie wstępnym były zbyt rozdmuchane, stwarzając ukryte rezerwy, co w konsekwencji kieruje do rozrzutnej gospodarki sumami inwestycyjnymi.

7. Rozkład kredytów inwestycyjnych w założeniach projektu był zbyt rozciągnięty, powodując zamrożenie na długi okres czasu sum inwestycyjnych.

8. Założenia projektu dużej budowy były przetrzymane bez rozpatrzenia przez KOPI ministerstwa od kwietnia do października (6 miesięcy).

9. Przesłane do KOPI PKPG założenia projektu pewnego zakładu niepotrzebnie zawierały dane wymagane dopiero w projekcie wstępnym i technicznym (opracowanie bardzo szczegółowe i obszerne — 4 duże tomy).

10. Założenia projektu poważnej inwestycji były rozpatrywane przez KOPI Ministerstwa bez koreferenta.

Podając powyższe do wiadomości, KOPI PKPG podkreśla konieczność bardziej planowej i wnikliwej pracy Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych na wszystkich szczeblach inwestorów.

W szczególności KOPI powinny:

a) zlikwidować wszystkie zaległości w rozpatrywaniu dokumentacji technicznej przez KOPI najpóźniej do końca 1950 r. i opracować terminarz prac KOPI na grudzień 1950 r. i na I kwartał 1951 r.

b) ustalić stały skład KOPI oraz uzupełniać go powoływaniem odpowiednich specjalistów stosownie do specyfiki rozpatrywanej dokumentacji,

c) ściśle współpracować z Departamentami Produkcji i Techniki lub analogicznymi jednostkami,

d) stale wyciągać wnioski z rozpatrywanej dokumentacji i prowadzić na wszystkich szczeblach KOPI ewidencję wskaźników techniczno - ekonomicznych we wszystkich rozpatrywanych działach budownictwa przemysłowego i innego,

e) stale polepszać metodę pracy KOPI, mając na względzie obniżenie kosztu rozpatrywanych budów, właściwą lokalizację, właściwe metody pracy projektowanej inwestycji, właściwe i gospodarcze zaprojektowanie poszczególnych oddziałów i urządzeń,

f) stosować przy opracowaniu dokumentacji technicznej ustalenia instrukcji nr 20 i w miarę potrzeby występować do PKPG z konkretnymi wnioskami co do wprowadzenia uzupełnień lub uproszczeń instrukcji nr 20 zgodnie z § 188, 189 i 25 tej instrukcji,

g) opracować listę stałych koreferentów, uzgodnić ją z właściwymi czynnikami i przedstawić odpis listy do sekretariatu KOPI w PKPG,

h) KOPI Inwestorów Centralnych i Departamenty Inwestycji powinny ustawicznie kontrolować pracę KOPI niższych szczebli,

i) stosować następujący przebieg prac KOPI:

1. Planowanie pracy KOPI na podstawie analizy planów i sprawozdań KOPI niższych szczebli i znajomości planu inwestycyjnego.

2. Wstępna analiza otrzymanych opracowań projektowych w ciągu paru dni po otrzymaniu od inwestora i w przypadkach poważnych usterek w opracowaniu zwrot założeń inwestora do uzupełnienia lub zmiany.

3. Ustalenie koreferentów i załatwienie formalności związanych z przekazaniem im materiałów, wyznaczanie terminów posiedzenia.

4. Dokładna analiza założeń projektów i projektów wstępnych z punktu widzenia powiązania z planami produkcyjnymi i inwestycyjnymi, słuszności rozwiązań technicznych i ekonomicznych oraz celowości ogólnej, właściwego wyboru wielkości zakładu, lokalizacji i terenu, procesu technologicznego, wskaźników techniczno - ekonomicznych, oszczędnego zaprojektowania itd.

W rezultacie tej analizy sekretariat KOPI powinien sprecyzować wstępną ocenę opracowania i skonkretyzować punkty wymagające dodatkowego naświetlenia przez referentów i wzbudzające zastrzeżenia.

5. Ustalenie we wstępnej konferencji z referentem i koreferentem (w przeddzień lub w dzień posiedzenia KOPI) punktów dyskusji w celu uniknięcia chaotycznego przypadkowego przebiegu dyskusji.

6. Przeprowadzenie posiedzenia nie później niż w ciągu 2 — 3 tygodni po otrzymaniu materiału od inwestora.

7. Opracowanie protokołu nie później niż w ciągu tygodnia po odbyciu posiedzenia KOPI.

8. Wyciągnięcie wniosków z rozpatrywanych opracowań (wskaźniki techniczno - ekonomiczne i in.).

Podane porównawcze wskaźniki techniczno - ekonomiczne (w założeniach) należy uważać jako orientacyjne; wskaźniki te przy dalszym opracowaniu dokumentacji technicznej powinny być szczegółowo analizowane w kierunku zwiększenia produkcji względnie zdolności usługowych inwestycji.

DYREKTOR GENERALNY II ZESPOŁU

DEPARTAMENTÓW

Dr Cz. Bąbiński

305.

**FISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BUDOWNICTWA**

z dnia 4 grudnia 1950 r.

(znak BU4A-070-20)

w sprawie uzupełnienia i urealnienia zleceń na 1951 r.

Do Planu Inwestycyjnego 1951 r. zostały wprowadzone zmiany, które odbiły się zarówno w zakresie umów na maszyny i sprzęt jak i w kwotach na roboty budowlano-montażowe.

W związku z tym, Dep. Budownictwa PKPG wydał polecenie inwestorom — wprowadzenia tych zmian do portfeli przedsiębiorstw budowlano-montażowych. Akcja urealnienia zleceń w wyniku zmian w planie inwestycyjnym — winna przebiegać równolegle z korygowaniem wszystkich dotychczasowych zleceń z PI 1951 r. Inwestorzy obowiązani są akcją tę przeprowadzić do dnia 19.XII. br. — i do tego terminu przedsiębiorstwa budowlano-montażowe obowiązane są przyjmować korekty i uzupełniające zlecenia.

Po przeprowadzeniu akcji urealnienia zleceń, inwestor przeprowadzający urealnienie uzgodni z każdym przedsiębiorstwem ostateczną sumę zleceń, ulokowanych tak, aby

kwoty podane (w planie rozdziału robót) przez inwestora dla zleceń udzielonych, były identyczne z kwotą podaną przez przedsiębiorstwo (w programie wykonawstwa) dla zleceń przyjętych od danego inwestora.

W terminie do dnia 29.XII br. przedsiębiorstwa (Centralne Zarządy) przedstawiają w nadrzędnych ministerstwach zbiorcze programy wykonawstwa i produkcji (na wzorach C-1 i C-2 względnie Z-1 i Z-2) — przedkładając równocześnie odpisy w Departamencie Budownictwa PKPG.

Ponieważ wzory programów produkcji nie przewidują wykazania subzleceń przyjętych w rozbięciu na poszczególnych subzleceniodawców (przedsiębiorstwa) — a dane te potrzebne są Departamentowi Budownictwa w celu zbilansowania subzleceń przyjętych z udzielonymi — przedsiębiorstwa uzupełniają program produkcji dodatkowym wykazem, na którym umieszczają kwoty przyjętych subzleceń w rozbięciu na poszczególnych subzleceniodawców.

Zlecenia będą udzielane przedsiębiorstwom w nowym pieniądzu w tysiącach złotych z jednym znakiem po przecinku. Sumy zleceń będą podawane przez inwestorów w kwotach limitu brutto b.

Termin przedstawienia programów wykonawstwa i programów produkcji 29.XII.1950 r. jest terminem ostatecznym.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

inż. M. Małachowski

306.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW
MATERIAŁOWYCH**

z dnia 12 grudnia 1950 r.

(znak BJ1-030-27)

w sprawie planów zaopatrzenia materiałowego na rok 1951.

1. Planowanie wartościowe.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego przypomina, że zgodnie z wszystkimi instrukcjami o sporządzeniu planów zaopatrzenia materiałowego na rok 1951, czyli:

- instrukcją ogólną nr 59,
- „ nr 28 — zaopatrzenie przemysłu,
- „ nr 26 — zaopatrzenie przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
- „ nr 58 — zaopatrzenie PKP,

jednostki planujące ujmują w swych planach ilościowo, poza materiałami podstawowymi, takie potrzeby, które w stosunku do ogólnej wartości planu stanowią duże pozycje. Potrzeby drobne (z wyjątkiem łożysk tocznych, materiałów importowanych oraz odzieży roboczej ochronnej i sprzętu ochrony osobistej) — są podawane w planach w a r t o ś c i o w o w zbiorczych pozycjach w branżach, bez szczegółowego wymieniania materiałów. Wyszczególnienie ilości i asortymentu materiałów nastąpi w momencie składania do dostawców zamówień.

Do czasu otrzymania zamówień centrale handlowe nie mogą żądać od jednostek planujących wyjaśnienia pozycji wartościowych, podanych w planach.

Przy sporządzaniu swych planów centrale handlowe wezmą za podstawę przede wszystkim dane ilościowe, zgłoszo-

ne przez ich głównych odbiorców. Dane wartościowe, zgłoszone przez drobnych odbiorców powinny być przeliczone w centralach handlowych na dane ilościowe na podstawie statystyki za ubiegłe okresy i analizy rynku.

2. Składanie branzowych wycinków planów zaopatrzenia do central handlowych.

Zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 października 1950 r. w sprawie zmiany załącznika nr 1 do instrukcji ogólnej PKPG nr 59 o opracowaniu planu zaopatrzenia materiałowego na rok 1951 (Biuletyn PKPG nr 22, poz. 245), został ustalony wykaz jednostek gospodarczych, które złożą do PKPG i w wycinkach branzowych do central handlowych oddzielnie plany zaopatrzenia.

Wg § 2 tego zarządzenia jednostki nie wymienione w wykazie złożą swoje plany wyłącznie do ministerstwa lub urzędu centralnego, któremu podlegają.

Jednakże z wiadomości otrzymywanych przez PKPG wynika, że centrale handlowe otrzymują plany od licznych jednostek nie objętych w.w. wykazem. W związku z tym PKPG wyjaśnia, że centrale handlowe powinny przyjmować wycinkowe plany zaopatrzenia tylko od jednostek wymienionych w zarządzeniu z dnia 14 października 1950 r. oraz od:

1. Centralnego Urzędu Szkoleniowego (CUSZ),
2. Zjednoczonych Kopalń Rudy Żelaznej i Topników w Częstochowie,
3. Domu Słowa Polskiego,
4. Centralnego Urzędu Radiofonizacji Kraju (zbiorczy dla Państw. Przeds. Radiofonizacji Kraju i Państw. Przeds. „Polskie Radio“).

Wycinki planów nadesłane przez inne jednostki nie mogą być uwzględnione przez centrale handlowe i powinny być zwrócone nadawcom.

Jednocześnie PKPG przypomina, że termin złożenia pełnych planów zaopatrzenia minął w dniu 5 listopada br. Jednostki, które tego dotąd nie uczyniły lub składając plan w PKPG nie przesłały wycinków do central handlowych, powinny we własnym interesie niezwłocznie dopełnić tego obowiązku. W przeciwnym bowiem razie ich potrzeby materiałowe mogą nie być uwzględnione w bilansach i w planach central handlowych, co może pociągnąć za sobą niemożliwość pokrycia tych potrzeb w ciągu 1951 roku.

3. Plany zaopatrzenia materiałowego przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe opracowują plany zaopatrzenia wg instrukcji PKPG nr 26 (wzory Bn-5), która ustala, że plany zostaną złożone w ministerstwach i centralach handlowych do dnia 31 stycznia 1951 r.

Przedsiębiorstwa, które posiadają odpowiednie dane składają do central handlowych orientacyjne, szacunkowe zapotrzebowanie na 1951 r. Centrale handlowe nie mogą więc żądać w chwili obecnej od przedsiębiorstw budowlano-montażowych ani uzupełnienia przekazanych danych, ani nadesłania formalnych wycinków planów zaopatrzenia.

W podstawowych artykułach budowlano-montażowych rozdzielnik zostanie ustalony przez PKPG. W zakresie innych materiałów, do czasu otrzymania wycinków planów zaopatrzenia, centrale handlowe będą pracować na podstawie napływających zamówień.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Zdzisław Deutschman

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kółportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.